

Borgmester Pia Allerslevs budgetordførertale 2008

(V)

Borgerrepræsentationssalen d. 4. september 2008.

Jeg vil starte med at citere min forgænger i borgmester-embedet, Martin Geertsen. For to år siden indledte han disse budgetforhandlinger med at sige, at det går godt i København.

Det vil jeg gerne tilslutte mig. Det går stadig godt i København.

Men jeg bliver nødt til med det samme - én gang for alle - at slå fast, at det **ikke** er takket være byens nuværende styre og flertal. Det er til **TRODS FOR...!**

For netop når det går så godt - hvor ledigheden er lav, hvor økonomien er sund og gælden afdrages, hvor nye boligområder skyder op – så **er** det da hamrende ærgerligt, at byen ikke repræsenteres af et styre og et flertal, der vil det brede samarbejde – for Københavns og københavnernes skyld.

I stedet repræsenteres vort lands hovedstad af en overborgmester, der ikke evner at udnytte potentialet og mulighederne. En overborgmester, der vil konflikten for konfliktens egen skyld. En overborgmester, som rask væk bryder tidligere aftaler, som kommunen har indgået med andre parter. En overborgmester, der aldrig tøver med at bruge de udokumenterede beskyldninger og påstande. Og som altid - når noget går galt, og det gør det jo tit – peger på, at det er alle de andres skyld.

Så er det regeringens skyld.

Så er det Helle Thornings skyld.

Så er det de borgerliges skyld.

Så er det styreformens skyld.

Så er det forvaltningernes skyld.

Og i dag kan vi så se i avisen, at det også er SFs skyld...! (kunstpause...!!)

Men én ting er helt sikker: Det er aldrig overborgmesterens skyld.

Altså – bortset fra når det går godt.

Fx ved vi jo, at overborgmesteren ikke tøver med at suspendere møder her i salen for at komme ud på rådhuspladsen og sole sig i folkets og mediernes gunst, når der skal deles priser ud.

Vi ved også, at hun gerne leger julemand i utide og deler penge ud til højre og venstre, når der pludselig er penge til rådighed. Så er der ingen smålig skelen til forvaltningsområder fra overborgmesteren – som ellers aldrig tøver med at henvise til fagborgmestrene, når der kommer kritik.

Ligesom vi også ved nu, at både kulturen og idrætten har fået det langt bedre, efter at Ritt Bjerregaard satte sig i overborgmester-stolen. For en hel milliard kroner bedre, faktisk. Det er i hvert fald det, man har forsøgt at bilde offentligheden ind. Men – det bliver løgnen altså ikke mere sand af...

(I parentes bemærket vil jeg lige indskyde her – bare lige som en service-information til Socialdemokraterne – at jeg ikke kommer til at nævne Ritt Bjerregaards navn yderligere i denne tale. Så ingen behøver altså at bruge kræfter og energi og koncentration på at sidde og tælle og notere antallet af gange for derefter at udbasunere det i en spændende pressemeddelelse...)

MEN – som jeg startede med at sige: - Det går godt i København.

Og så kunne vi jo godt læne os tilbage og slappe af... Men i Venstre mener vi tværtimod, at det er på høje tide at sætte ambitionsniveauet op.

Vi har visioner for København. Og vi har jordnære, konkrete forslag til, hvordan visionerne kan føres ud i livet – og hvordan vi kan gøre tilværelsen bedre for københavnernes.

Helt overordnet kan vi sige:

Det skal være bedre og billigere at være københavnere. Og så skal det være sjovere...!

For nylig lykkedes det for os – med et bredt flertal uden om S – definitivt at få truffet en væsentlig beslutning om at friholde den indre by for nye højhusbyggerier. Ikke for at bremse al udvikling – men for at sikre, at vi har hånd i hanke med udviklingen – samtidig med at vi passer godt på vores unikke middelalderby.

Det var en rigtig god og opløftende beslutning. Ikke bare for byen og fremtiden og for københavnere.

Den beviste også, at det rent faktisk ER muligt at skabe samarbejde på tværs her på rådhuset.

Det er også et vigtigt signal at få sendt her fra talerstolen i aften.

Signalet er, at Venstre - og vores øvrige borgerlige venner hos de Konservative og Dansk Folkeparti - naturligvis møder op med et klart mål om at få sat vores markante **fingeraftryk** på budgettet for hovedstaden næste år. Ligesom det er vores klare ambition at vise, at vi har **viljen til at samarbejde** på tværs af partierne - for at opnå de løsninger, der er bedst for københavnere.

Centralt for vores vision om København er, at kommunen aldrig nogensinde må være et mål i sig selv. Kommunen er ikke til for kommunens egen skyld.

Kommunen skal være til for borgernes skyld.

Man kan sige, at vores vision for København bygger på seks grundpiller:

1. **Mere og bedre service.**
2. **Mindre bureaukrati og mere konkurrence.**
3. **Takststop og lavere skat.**
4. **Københavnerne skal høres – reelt - ikke bare proforma, som borgerne i NV, da de pludselig skulle tage imod ballademagerne fra Ungdomshuset.**
5. **Konsekvent integrationspolitik.**
6. **Investeringer i en international storby.**

Vores vision indebærer også, at kommunen på nogle måder kan sammenlignes med en indkøbsforening. Politikerne sørger for det høje serviceniveau, for københavnernes skyld - ikke mindst på kerneydelser som børnepasning, skolegang, social omsorg og ældrepleje.

Den højere service bliver mulig, når de administrative omkostninger nedbringes – og kan leveres af både kommunen selv eller private leverandører.

Og her er mange penge at hente, skal jeg hilse og sige. På en lang række områder. Derfor glæder det mig da også, at flertallet pludselig er med på at undersøge, om disse omkostninger kan nedbringes. Det har vi som bekendt foreslået flere år i træk – kun for at blive ignoreret. Men – bedre sent end aldrig...!

Vi skal have flere varer på hylderne – og til gengæld skal kommunen oppe sig og være mere effektiv. Og det glæder mig, at det synspunkt nu også deles af flertallet.

I Venstre mener vi i øvrigt også, at pengene har det bedst i borgernes egne lommer. Derfor har vi også stillet forslag om at nedsætte kommuneskatten for københavnere. Vi har overskud, pengene hober sig op i kassen – og der er grænser for, hvad vi kan bygge og renovere lige nu på grund af regeringens anlægsstop.

I stedet for at de penge ligger og samler støv på rådhuset, tror jeg, at mange københavnere vil foretrække at få lidt **af deres dyrt betalte skatte kroner tilbage**. Vi har råd til det. Vi kan ikke være andet bekendt i den nuværende situation.

Der er slet ingen tvivl om, at **tryghed** er væsentligt, når man spørger københavnernes selv.

Og i Venstre er vi fuldstændigt enige.

Det skal være trygt at bo i København – for os alle sammen.

Det skal være trygt at færdes i byens gader og stræder – uden frygt for umotiverede overfald og vold. Det skal være trygt at blive ældre i København. Det skal også være trygt at være københavnere – selv om man måske bor på ét af kommunens bosteder eller institutioner. Og det sidste kan man jo ellers godt blive i tvivl om, når man hører rædselsberetningerne fra diverse institutioner om, hvordan mennesker behandles. Her er behov for en gennemgribende oprydning, så vi ikke mindst får sikret, at vi behandler mennesker ordentligt – **med respekt**.

Det skal også være trygt at gå i skole. Det skal også være trygt at **være** i skolen – uden at blive overfaldet og opkrævet dummebøder.

Selvfølgelig spiller politiet en væsentlig rolle i håndteringen af volden.

Integration

Men fra kommunens side kan der gøres mere end i dag – ingen tvivl om det. Især når det drejer sig om børn under den kriminelle lavalder, dem under 15, som har svært ved at finde grænsen mellem rigtigt og forkert. Vi skal skride hurtigere ind. Både med forebyggelse men sandelig også med konsekvente og mærkbare reaktioner og sanktioner, når det er nødvendigt.

En bedre integration og mere forebyggelse i det hele taget var noget af det, som vi politikere over en bred kam pegede på som løsning, da især hovedstaden i vinter var plaget af optøjer og hærværk og ildspåsættelser. Jeg kunne ikke være mere enig. For selv om vi i Venstre peger på et klart behov for hurtigere og konsekvente reaktioner, er der heller ingen tvivl om, at der også er brug for den lange, seje indsats, som der er perspektiver i.

Projektrådgivningen

Derfor er jeg dybt skuffet og forundret over, at kommunen på grund af manglende politisk vilje fra flertallets side nu pludselig er i færd med at lukke det klart bedste fungerende integrations-tiltag i København overhovedet. Ja, jeg tænker selvfølgelig på det, der lidt usexet hedder projektrådgivningen.

Det er jo topmålet af hykleri, når københavnske politikere – ingen nævnt, ingen glemt – gang på gang stiller sig op foran kameraet og peger på behovet for mere og bedre integration – samtidig med at de i al diskretion **lukker** det bedste projekt af sin art overhovedet.

Projektrådgivningen har haft en fantastisk succes med at integrere nye danskere i foreningslivet. Men nu skal de lukke. Medarbejderne er sagt op – og kun en hurtig indsats kan hindre, at dette flagskib kuldsejler.

Kære ærede medlemmer af Borgerrepræsentationen – lad os tage hinanden i ed på, at vi nu – i sidste øjeblik – får lavet den feberredning, så almindelig kassetænkning ikke smadrer hovedstadens bedste integrationsprojekt. Det vil vi simpelthen ikke kunne være bekendt – og ikke én af os – uanset partifarve – vil kunne forsvare det over for københavnerne.

Tryghed handler også om at kunne færdes sikkert i **trafikken** – uden risiko for liv og lemmer. I **Venstre tror vi ikke på, at vi kan skrue tiden tilbage og spærre byen af for biler, mens vi alle går på café i den indre by og drikker café latte.** Vi tror heller ikke på roadpricing eller bompenge som en løsning – for vi vil simpelthen ikke være med til at pålægge store grupper af mennesker nye skatter for at passe deres arbejde inde i byen. Vi tror derimod på en overordnet løsning, der indebærer en havnetunnel samt langt flere p-pladser ved S-tog og metro-stationer, så flere får lyst til at bruge den kollektive trafik.

Renovering af skoler, daginstitutioner og idrætsanlæg behøver jeg ikke at tærskelanghalm på. Det siger sig selv, at vi ikke må stoppe den udvikling, der langt om længe er kommet i gang – så vi forhåbentlig om en kort årrække kan være vores bygninger bekendt...

Vi tror også på, at kommunen kan spille en rolle, når det handler om københavnernes **sundhed og trivsel.**

Det handler ikke om, at vi skal ind og lege Big Brother og tage det personlige ansvar fra folk. Men det handler om, at vi kan gøre noget mere konkret og håndgribeligt for sundheden og trivslen – især blandt vores børn, unge og ældre. Derfor foreslår vi, at der bliver lavet madordninger med sunde og nærende måltider – for alle børn i daginstitutioner, skoler, fritidshjem og plejehjem.

Der skal dufte af rigtig mad, der skal ikke være undskyldninger for IKKE at spise sundt – og det skal gøres så let og billigt og tilgængeligt som muligt for alle hver eneste dag.

Men kosten gør det selvfølgelig ikke alene. Derfor er det uhyre vigtigt, at der ikke spares på **idrætstimerne** i folkeskolen, at vi stadig har fokus på fritidstilbud og bevægelsesklare områder, som er tilgængelige for alle. Der gøres allerede meget – både i min egen forvaltning, men også i nogle af mine gode borgmester-kollegers forvaltninger. Men – det er vigtigt med en koordineret indsats, så sundhed, bevægelse, kost, idræt og almindelig trivsel kommer til at indgå som en naturlig del af livet som barn, som ung – og som ældre...

Idrætsfaciliteter

Af samme årsag er det af afgørende betydning, at vi opretholder og intensiverer vores planer om renoveringer og nybyggeri inden for idrættens område – for her er vores efterslæb så massivt, at vi ikke kan blive ved med at forsvare det over for københavnernes.

Og selv om det lige nu ser ud til, at boldbanerne på Kløvermarken bliver reddet i sidste øjeblik, så er der alligevel ting, der trækker i den gale retning.

Snart er Ørestaden udbygget, - uden at der overhovedet er etableret idrætsfaciliteter overhovedet i den nye bydel. **Vi er dermed i fuld gang med at gentage fortidens synder og gøre de nye byområder lige så ringe i kultur- og fritidssammenhæng, som resten af byen. Og det er bare ikke godt nok!**

Nøjagtigt det samme problem gælder en beslutning om Ørestad Bibliotek. Får vi ikke en beslutning om at afsætte midler til at **bygge biblioteket NU**, vil muligheden være fortabt. Og lad mig lige understrege med det samme, at behovet for renovering af de lokale biblioteker også er massivt.

Jeg tror de fleste er enig med mig i, at Københavns indre by ikke skal omdannes til et forstads kvarter, der ligger øde og mørk hen efter arbejdstidens ophør. Her skal **også** kunne bo mennesker af alle slags – men det er også klart, at man som beboer i den indre by må acceptere, at der er lidt liv i gaden.

I landets hovedstad skal der selvfølgelig være liv og noget for en hver smag – og i den indre by betyder det også musikspillesteder, det betyder teatre, biografer, små listige steder, festivaler og andre festlige indslag.

Hvad kulturen angår, især samtidskunst og musik, er der slet ingen tvivl om, at det på mange måder er her i København det sker. Derfor er det også afgørende, at vi har frie midler til at støtte den kreative udvikling netop nu. København har det kreative potentiale – og VI har ønsket om at markere byen som en international kultur- og event-metropol.

For nylig fløj ejeren af fodboldklubben Chelsea og samtidig en af verdens største kunstsamlere, Roman Abramovich, i sit privatfly til København. Og det var ikke den lille Havfrue der trak. Heller ikke Tivoli. Næh, fodbold-milliardæren ville opleve Karriere Bar.

Derfor ER det også et kæmpe problem, at vi reelt – i dag - har færre penge til kulturen og den kreative udvikling, end vi havde for 10 år siden.

Vores muligheder for at støtte den kreative udvikling i byen er med andre ord blevet kraftigt forringet. Det hænger **ikke** sammen med den strategi for byens udvikling, som Borgerrepræsentationen selv har vedtaget.

Metropol

I Venstres optik skal København være en by for alle. Først og fremmest for københavnernes. Men vi skal også udvikle os endnu mere i retning af en **international oplevelses-metropol** – der tiltrækker mennesker og store events og begivenheder fra hele verden.

Vi vil investere i at tiltrække endnu flere internationale sports- og kulturbegivenheder til København. For det første fordi det skal være sjovere at være københavnere, og vi vil gerne give københavnernes mulighed for at opleve det unikke inden for sport og kultur på nærmeste hold. For det andet fordi den slags begivenheder er et værdifuldt **brand**, som man siger – for København. Og for det tredje fordi den slags begivenheder skaber omsætning og nye jobs.

Også i den sammenhæng er det uhyre vigtigt, at Københavns Kommune intensiverer bestræbelserne på at få etableret nye kultur- og idrætsbyggerier – **allerhelst i samarbejde med andre offentlige og private investorer**. Det vil komme københavnere til gode, fordi de får nogle tiltrængte og bedre muligheder for at dyrke deres sport og tage del i kulturlivet.

Det store renoveringsprojekt af idrætsfaciliteterne på Østerbro er i fuld gang. Multiarenaen på Amager kommer nærmere. Og så er det på høje tide, at vi nu får sat finansieringen af et nyt og tiltrængt hovedbibliotek i gang – meget gerne også med hjælp fra private investorer.

Men hvorfor stoppe her...?

Lad os få idéerne på bordet. Lad os høre visionerne. For Københavns og københavnernes skyld.

For én ting er sikkert – **hvis vi ikke tør at tænke stort, så sker der ikke noget...!**

Tak for ordet.